

64 sub anaglypho, quo sacrificium Mithriacum repraesentatur. Prope Ostiam mare versus repperit Faghan hieme a. 1797/8 in introitu (*Mündung*) spelaei Mithriaci ZOEGA [Sotterranea spaziosa — un corridore lungo circa passi 20 largo circa 5 ZOEGA (ms.). Das zu Ostia entdeckte Heilthum des Mithras war einer natürlichen Grotte nachgemacht und an der Seite eines langen und schmalen Ganges gelegen id. (Abh.)]. Inde Romae in museo Vaticano, ubi extat (Gall. lap. inter Ostiensia).

SIG · IMDEPREHENSIVILIS · DEI · G · VALERIVS · HERACLES · SACERDOS · S · P · P
L · SEXTIVS · KARYS · ET

Descripsit Henzen, recognovi ipse. Exhibit Zoega ms. p. 649 et in opp. *Abhandlungen* editis a Welckero p. 146; Labus *Biblioteca italiana* a. 1 (1816) vol. 3 p. 54 cum tabula n. 3; Cardinali *dipl.* n. 66. Orelli 1912. 5000. Anaglyphum cum ipsa inscriptione delineatum est apud Zoegam *Abhandlungen* tab. V n. 45 et apud Lajard *introduction à l'étude du culte de Mithra* (1847) tab. 80 n. 2.

1 IMDEPREHENSIVILIS Zoega (ms.) qui saepius lapidem inspexit idque mihi quoque videbatur in lapide esse, IMDEPREHENSVLIS tabula Zoegae, IMDEPRENSVLIS Lajard. — 2 litteris minoribus scriptus; videtur postea esse additus, inserendus scilicet ante G·VALERIVS, id quod vidi iam Zoega; non recte Labus in fin. v. 2 nomen erasum esse contendit.

65 sub simulacro Mithrae, capite leonino, serpentibus cincto et varie ornato (cf. imagines infra citatas) in trunco. 'Effossa ad Ostiensem coloniam, nunc Tor di Bovacciano' VISCONTI (f. 146). Ostiae rep. intus in spelaeo eodem ex quo prodiit n. 64 a. 1797 ZOEGA (a. 1796 IDEM *bassirilievi* II p. 45 not. 5). Inde Romae in bibliotheca Vaticana ZOEGA ibique extat.

C · V A L E R I
VS · HERACLES · PAT
ET · C · VALERII
VITALIS · ET · NICO
5 sic MES · SACERDO
TES · S · P · C · P · S · R ·
D · D IDI · AVG · IMP
C O M p. C. 190
VI · ET
10 SEPTI
MIANO
C O S

tom. 2 p. 196 seq. cum tabula (inde Orelli 5001); Lajard *introduction à l'étude du culte de Mithra* (1847) tab. 70 dat imaginem.

6. 7 s/ua) p/e)c/unia) p/o)s/ue)r/unt); d/e)d/icatum) idi/bus) Aug. propositum Mommsenus.

67 parva basis marmorea. Rep. Ostiae a. 1864 una cum n. 33, extat Romae in museo Lateranensi.

SEX · ANNIVS · MEROPS
HONORATVS DENDROPHORIS
OSTIENSIVM · SIGNVM · TERRAE MATRIS
D·D·DEDICAV XIII K MAI·L·CVSPIO RVFINO
5 L · STATIO · QVADRATO · COS p. C. 142

Descripsi. P. H. Visconti *Giornale di Roma* 17 Mai. 1864, inscr. Ost. VI n. 162; acta ms.; Benndorf et Schoene in catalogo musei Lateranensis p. 399 n. 585; C. L. Visconti ann. inst. arch. 1868 p. 373.

4 DEDICAV potius lapis quam DEDICAT; cf. n. 33.

68 basis marmorea. Ostiae prope Turrim Bovaccianam repperit Faghan anno 1797 VISCONTI. Est Romae in museo Lateranensi.

VICTORIAE
AVGVSTOR

Descripsent De Rossi et Michaelis. E. Q. Visconti ms. I f. 181'; Fea *viaggio ad Ostia* p. 49; Nibby *viaggio ne' contorni di Roma* 2 (1819) p. 296, *dissert. dell' accademia rom. d'arch.* 3 (1829) p. 341 = *analisi* 2, 468. Est vol. VI n. 789 errore inter urbanas.

69 columna parva marmorea. Rep. Ostiae una cum n. 53, est ibi in museo.

VIR T V T E M
D E N D R O P
EX · ARG · P · II ·
I V N I A · Z O S I M E
5 M A T E R
· D · D ·

Descripsi. C. L. Visconti ms. et ann. inst. arch. 1868 p. 375; acta ms.

Virtutem dendrophoris ex arg(enti) p(ondo) duobus) Iunia Zosime mater d(on)o d(ed)it). Cf. ad n. 33.

70 parvus cippus marmoreus. Rep. Ostiae una cum n. 53, est ibi in museo.

M · C E R E L L I O
H I E R O N Y M O P A T R I
ET · S A C E R D O T I · S V O
5 E O S Q V E · A N T I S T E S · S · S
D E O · L I B E N S · D I C A V I T

Descripsi. C. L. Visconti ann. inst. arch. 1868 p. 374.

... d(on)o) d(ed)it) M. Cerellio Hieronymo patri et sacerdoti suo, eosque antistes s(supra) scriptus) deo libens dicavit. Haec quoque basis sustinuisse videtur signum numinis sive numinum duorum (nam id videtur indicare quod v. 5 scriptum est eos) donatum sive dendrophoris (quo dicit locus ex quo statua prodiit) sive alii eidem collegio. Eas donationes ita factas esse, ut signa donarentur sacerdoti, ab hoc deo dicarentur, ex hac inscriptione discimus.

ADDITAMENTA.

I. COLONIA OSTIA. PORTVS OSTIENSIS (p. 1).

Graecas inscriptiones Ostiae et in Portu repertas nuper collegit Kaibel inscr. Graec. Ital. et Sicil. n. 944—948; unde eis quae de rebus Ostiensibus exposui nova accedunt non multa. Unum memoro, rei publicae Portuensis, quam nullam fuisse dixi p. 6 ante saeculum p. C. IV, apertissimam mentionem extare in hoc epigrammate originis incertae,

sed recte sine dubio a Kaibello n. 941 inter Portuenses inscriptiones recepto: εἰ δὲ ἐπιτολμήσει τις τούτῳ συνθάπτεμεν ἄλλον, δώσει τῷ φίσκῳ τρίς δύο χειλιάδας, τόσσας καὶ Πόρτῳ καταθήσεται κτλ. Ceterum ipsum hoc epigramma saeculo IV non est antiquius.

ad p. 2. Inscriptiones Ostienses in suburbano Paccae adseratas nuper, defuncto cardinali Pacca iuniore (eius qui effossiones instituerat fratri filio), heredes eius foras vendiderunt; nunc habet eas vel maiorem partem earum Trau mercator Vindobonensis. Sed antequam Roma exportarentur, apographa earum confici iussit Fiorellius eaque cum Henzeno communicavit; ex his apographis quae nostris copiis accesserunt habes infra n. 4155. 4160 et p. 482 ad n. 4144. — [Nonnullas Romae remansisse et extare apud negotiantem rerum antiquarum via della Mercede 44 (n. 222. 365. 605. 934. 938. 945. 956. 1405) certior fio a Stevensonio].

ad p. 9. Memorari debuit villa quam aetate Ciceroniana in litore Ostiensi habuit M. Seius aliquis, de qua multus est Varro r. r. libro III (potissimum c. 2, 7 seq. cf. 10, 4).

ad n. 2. Specimen scripturae dedit Huebner exempl. scriptur. epigr. n. 532.

ad n. 16. Vv. 4—8 delineavit Huebner n. 529.

ad n. 20. Vv. 1—6 delineavit Huebner n. 530, qui in v. 5 post EORVM, in v. 6 post ISDI habet puncta a me omissa.

ad n. 24. V. 2 fin. typographi culpa exciderunt notae numerales. Sic igitur scribenda est inscriptio:

ISIDI · BVBA*Sti*
VENER · ARG · PIS
COR · AVR · PE-^{III}
COR · ANAL · ^{II}-^{III}
⁵ CALTIL · DIODORA
BV BASTIAC A
TESTAMENTO
DEDIT

ad n. 30. Vv. 1—4 delineavit Huebner exempl. scripturae epigraph. n. 322.

ad n. 67. Vv. 1. 4. 5 delineavit Huebner n. 321. — 4 ectypum examinanti rursus magis videtur verum esse DEDICAT; et ita Huebner.

ad n. 72. Falsum exemplum praeter auctores citatos referunt etiam Gervasio *iscr. del mus. Borb. mem. Herc.* 8, 128; Minervini *inscr. mus. Borb.* p. 60 n. 80.

ad n. 83. Vv. 1—4 delineavit Huebner apibus omnibus omissis.

ad n. 86. Specimen scripturae dedit Huebner n. 319.

ad n. 98. Specimen scripturae (v. 3) dedit Huebner n. 320.

ad n. 113. 120. 121. Scripturae specimina dedit Huebner n. 525—527.

ad n. 119. Diem pridie nonas Apriles, quo haec basis dedicata est, natalem esse ipsius Caracallae observavit Hirschfeld *Wiener Studien f. class. Phil.* 1884 p. 120 not.

ad n. 126. Eodem loco quo nunc est, nempe insertam in exteriori pariete orientem versus in villa d^{ominorum} de Sacchettis prope Ostia vidi iam Donius cod. Marucell. A, 188 f. 401.

ad n. 139. Vv. 1. 2. 7 delineavit Huebner ex. scr. epigr. n. 756, qui interpunctiones non foliorum, ut ego, sed crucium (+) forma exhibet.

ad n. 160. Partem delineavit Huebner n. 533.

ad n. 163. Delineavit Huebner n. 916.

ad n. 166. Vv. 1—4 delineavit Huebner n. 535.

ad n. 168. 169. Hirschfeldius (*Wiener Studien* 1884 p. 120) observavit diem III idus Apriles, quo utraque basis a. 195 dedicata est, natalem esse eius qui tunc imperitabat Severi.

ad n. 169. Tubi plumbei huius viri nomine inscripti nuper prodierunt in urbe Roma (*notizie degli scavi* 1884 p. 155). — Partem inscriptionis lateris delineavit Huebner n. 531.

ad n. 174. Vv. 1. 2 delineavit Huebner n. 323.

ad n. 172. Huius basis, cum nuper ex muro theatri Ostiensis, in quem antiquitus connecta erat, extraheretur, comparuit latus cum hac inscriptione, sic edita a Lancinio *not. 1886* p. 83, cuius lectionem confirmavit Gattius:

DED · III · NON · FEB
L · EGGIO · MARVLLO · CN · PAPIRIO ^{3 Febr.}
184
AELIANO · COS ·
LOCVS · ATSIGN · PER · C · NASENN
5 MARCELLVM · CVR · PP · OPER · PVN

Cum de aetate huius Q. Petronii Melioris nihil certi constaret, conieci fuisse eum patrem Q. Petronii Melioris sodalis Augustalis anno 230; sed potest fuisse etiam eius avus. — De C. Nasennio Marcello vide ad n. 4148.

ad n. 175. V. 5 non fuit *consul[is]*, sed potius *[iuris]consul[ti]*.

ad n. 185. Vv. 2—4 delineavit Huebner n. 537.

ad n. 186. V. 2 pro IVLIVS·C scribe C·IVLIVS.

ad n. 245. Partem delineavit Huebner n. 959.